వీర శైవ శతకము

133cc

శ్రీగురుభ్యోనమః.

వీరశైవశతకము.

తెనాలి పురవాసులగు శ్రీవడియాల వీరయ్యగారి

ద్వితీయ పుత్రుఁడు కుమారస్వామిచే

రచియింపబడి

పెద్దలవలన పరిష్కరింపఁబడి

సత్యజ్ఞానానందస్వరూపులగు

చుండూరి కోటయ్యగారి వరసుతుండు

వెంకటప్పయ్యగారి ద్రవ్యసహాయముచే

ముద్రితమై

గ్రంథకర్తచే

తెనాలిపురంబున ప్రచురింపబడెను.

తెనాలి సీతావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు

వే॥ జో॥ సూర్యప్రకాశరావుగారిచే ముద్రింపబడియె.

వెల] **1913.** [0-1-0

శ్రీగురుభ్యోనమః.

శ్రీబసవాయనమః

వీరశైవశతకము.

౧॥ విఘ్నేశ్వరనిను దలచెద భగ్నముగాకుండ దెలివి ।
ప్రబలంటకోరకై విఘ్నంబులనెడియడవ్రల। భగ్నం
బులు జేయుమయ్య భవహరచరితా ॥1॥

సరస్వతీ ప్రార్థన.

౨॥ వాణీనినువేడెద సు శ్రోణీనాహృదయమందు ।
నూటిగనిలువమా । వీణాదండముగల గీ । ర్వాణీనా
వాక్కులందు వశియింపగదే ॥2॥

గురుప్రార్థన.

కం॥ వరనీలకంఠవంశజ । గురుసగుయులమాదనార్యు
గొలిచెదనెప్పుడున్ । మరువకననుదినమునునే । శర
ణులు నొసరింతుపరమ శంకరుడనుమున్ ।3॥

ద్వితీయగురుప్రార్థన.

గీ॥ నేట్కూనారుమంచి వెంకటసుబ్బయ్య । గురునిపాద
ములకు గురుతుగాను । వందనముజేసియూ నంద
ముగస్తుతియింతు । శరణుజేతువీర శైవులారా ॥4॥

గీ॥ వరయతిప్రాసల వరసదెలియకునాకు । గణములే
వెరుగను ఘట్టిగాను । గురుప్రసాదంబే గోరిరచి
యించెద । శరణుజేతువీర శైవులారా ॥5॥

గీ॥ లక్షణంబేమెరుగ దీక్షవహించినే । శాస్త్రంబుల తె
ల్లను జనులచేను । భక్తిచేబల్కెదన్ బసవనికృ
పను । శరణుజేతువీర శైవులారా ॥6॥

గీ॥ యిలనీలకంఠశ్రీ యల్లమందార్యుల । పాదములను
సమర్పింపదలచి । జేశైవశతకంబు జరులారవిన
రయా ॥శర॥7॥

గీ॥ విరివిగావిశిష్టాల వీరయ్యసుతుడు । ధరకుపరార
స్వామి బరగరచియుంచె । శతకంబువినితప్పు క్షమి,
యింపరయ్య ।శర॥8॥

గీ॥ దరనారునారుపై పంతత్త్వములు తెలియు । తనముగా
దెవరికిన్ దలచిమార్గ । గురుడుసరుడుగవచ్చి గురి
తెల్పకున్నను ॥శ॥9॥

గీ॥ దేహమందుగురుడు దివ్యముగనుండినా । పుణ్యకర్మంబునన్ పుడమికొచ్చి । మరలజన్మములేదు
మరువకుమని తెల్పె ।శర॥10॥

గీ॥ గురుడొసంగిసదీక్ష [illegible] పుడు । స్థిరము
గానుంచిన [illegible] । [illegible] మును [illegible] కం
బుదప్పు [illegible]

వీ ర శై వ శ త క ము.

గీ॥ గురుడె త్రిమూర్తులు గురువైన తేజంబు । గురుడె
భూతములైను గురుతుగాను । గురుని నరుండనిన
గూ[illegible]రునరకమున ॥శర॥12॥

గీ॥ మోక్షమొసగుటకును మొసగాడె గురువరి । ముక్తి
యున్నవాడు మోసపోడు । మోసపోయిన
త[illegible] మును [illegible]కరూపంబున ॥శర॥13॥

గీ॥ గురుని గనినయాపుడె గురియుంచి శరణనక । పలుక
కున్ననతడు పాపరుండు । పరము నొందకినతడు
పక్షిపశువై బుట్టు ॥శర॥14॥

గీ॥ గురుని నిందించినన్ గురిదప్పియుండినన్ । గురుద
ర్శనము లేక కుమలయము న । దిరుగు మింటను వాడు
దిమ్మరిదయ్యమై ॥శర॥15॥

గీ॥ లింగమును జగము గీసన్మెయుండగా । భంగపడి
కొందరీ బంధులయును । బ్రింహ్మ[illegible]ముగుణ లేక
భ్రిష్టులైబల్తి రైవరు ॥శర॥16॥

గీ॥ లింగమందునబుట్టి లింగమందునబెరిగి । లింగంబు
గనలేక భంగపడిరి । శిలనులింగంబుగాఁ స్థిరమని
జూతురు ॥శర॥17॥

గీ॥ లింగముతమయొక్క యంగమందున్నది । సంగతి
గనుగొనరె సరసులార । లింగాంగములయొక్క
భంగంబుదెలియుడీ ॥శర॥18॥

గీ॥ లింగాంగములురెండు లీనమైపోవగా । సాదుసంగ
ముగల్గు నరవితోడ । దొంగచేష్టలుడిగి దొరతన
మబ్బునూ ॥శర॥19॥

గీ॥ జంగముడై యుంటె జననమరణములేదు । జంగము
డై యుంటె జయముగల్గు । జంగముడై యుంటె
జగద్గురువందురూ ॥శర॥20॥

గీ॥ జాతిక్రియలులేని జంగమస్థానంబు । చేరిగొల్వగ
నుదు చేష్టలుడిగి । శివకళప్రాప్తంబు సిద్ధించు
స్థిరముగా ॥శర॥21॥

గీ॥ విష్ణుశైవమటంచు వైష్ణవులనియదరు । శివుఁడు శైవ
మటంచు శైవులనిరి । విష్ణుశివులకనాది వెలయు
పరతత్వంబు ॥శర॥22॥

గీ। బసవనామమొప్పు । పరశివతత్వంబు । బసవనామ
మొప్పు । బయలుయనగ । బసవనామమొప్పు ।
బ్రంహ్మంబుయనగనూ॥శర॥23॥

గీ॥ పరమహంసయునిన । బసవనికేజెల్లు । పరంధాము
డనిన । బసవడగును । అచలరూపుండనిన । నత
నుబసవుండయూ॥శర॥24॥

గీ॥ బసవనామముకన్న । ప్రబలమైనదిలేదు । బసవ
నామముకన్న । పరములేదు । బసవనామముకన్న
భాగ్యంబులేదుకో॥శర॥ 5॥

గీ॥ రాముఁడనగనతని । రహస్యంబుదెలియక । రాగివి
గ్రహమును । రాముడనుచు । బల్కుబల్కెటివా
రు । ఫలమెల్లగాంతురూ॥శర॥26॥

గీ॥ రాముడుతనలోన । రంజిల్లుచుండగా । రాజురా
ముడంను । రవనిజనులు । తినలోనరమియింప ।
తానె యోరాముండు॥ శర॥27॥

గీ ప్రణవమంనుబుట్టె ॥ ప్రబలమై వేదములు । ప్రణవ
మంనునయూప్ర । పంచమైయ్యె । ప్రణవముకతీ
తంబు । ప్రజ్ఞదెలియగనతెను॥ శర॥28॥

గీ॥ ప్రణవముదేనంను । ప్రజ్వరిల్లినదనిన । అఉమాత్ర
యంబుచే । నపుతరించే । నట్టిప్రణవమంకు । న
ఖిలంబుజన్మించే॥ శర॥29॥

గీ॥ అఉమాత్రయంబుదే । నంనుగల్గినదనిన । అచల
రూపంబున । నరయబుట్టె । యిట్టియచలంబుయే।
సృష్టిమెరుగనుగదా॥ శర॥30॥

గీ॥ అచలబ్రంహ్మనుం । దవ్యక్తముదయించె । అవ్య
క్తమునమహ । తత్వరించె । మహత్తంనునగల్గె
మరియహంకారంబు॥ శర॥31॥

గీ॥ అహంకారమంను । నాకాశముదయించె । ఆకాశ
ముననాయు । వవతరించె । వాయువుననగ్ని
నరుసగాజనియించె శర॥32॥

గీ॥ అగ్నియందుజలము । ననువుగాగల్గెనూ । జలమునం
దునవని । జననమయ్యె । అవనియందోషధుల్ । న
నలజీవులుగల్గె॥శర॥33॥

గీ॥ సృష్టియీతరగతి । సృజించుచియున్నది । వెష్టిసమ
ష్టుల । వెలయుచుండె । నష్టమైయ్యెబాట । నిష్ట
చేదెలియుడీ. శర॥34॥

గీ॥ బుద్ధిమన్తులకును । సిద్ధించుసకలంబు । బుద్ధిలేకయు
న్న । బురదెగతియు । బుద్ధిమాతృదమైన । బుధులు
మెచ్చెదరయా॥శర॥35॥

గీ॥ బుద్ధినడ్డగించి । బుధులనుశేవింప । ప్రబలమైనయట్టి
పదవిగల్గు । పదవిగన్నవాడు । పశుపతిసముడయా॥
॥శర॥36॥

గీ॥ కాయవస్త్రమునేకి కథలుజెప్పుటగాని । మాయబా
యలేదు న్యాయముగను । మాయబాసినయతిజే మ
హానివరశివయోగి॥శర॥37॥

గీ॥ కాయవస్త్రముగట్ట గలుగదుమోక్షంబు । మాయ
బాయలేని మానవులకు । మహానిమాయబాయ
మార్గంబుదెలియుడీ॥శర॥38॥

గీ॥ భూతిమేనబూసి భువిలోనదిరిగెదరు । భూతమునను
గొట్టి భూతిగనరు । భూతిమనగమాయ ఘాతంబు
గాదకో, శర।39॥

గీ॥ భస్మముధరియింప భవములుదొలఁగును । మాయ
నుభస్మంబు జేయవలెను । నట్టిభస్మముబూయ నల
డెవిబ్రహ్మంబు॥శర॥40॥

గీ॥ తనువునరుద్రాక్ష తాధరించుటగాని । మనసులోనరు
ద్రాక్షదలచరెపుడు । రుద్రాక్షధరియింప చిద్వ్రా
పుణ్యానయా॥శర॥41॥

గీ॥ జడలుసు దాల్చినఁ జపములు జేసినఁ । జననమరణం
బుల చనఁగలేదు । గానగురుని శేవ గాఁడింపగావలెను॥
॥శేర॥42॥

గీ॥ జడలును దాల్చుట జగతిమెప్పుకెగాని । ప్రజ్ఞ దెలియ
కతమకు ఫలములేదు । ప్రజ్ఞగలిగితెగాని భర్గుండు
గాడయా॥శేర॥43॥

గీ॥ దేవుడనఁగ వేరె దేశమందున్నాడె । భావరూపంబుచే
ప్రబలియుండె । నట్టిభావముదెలియ నతడెనుజ్ఞా
నియా॥శేర॥44॥

గీ॥ తనలోనదేవునిఁ గనుగొనలేకను । కాశికిబోయదకు
వాశిగాను కాశియందునసేమి । గనవచ్చెవీరలక్ష॥
॥శేర॥45॥

గీ॥ ఆరుస్థానములందు నరసితెలిసిదాటి । పైమూటిపై
చోట ప్రబలుచున్న । నట్టివానిధునిని నరుడందురా
బుధులూ॥శేర॥46॥

గీ॥ కొంపరీస్థానములు కొలఁతనెరుగలేక । స్థానములులే
వంద్య సరవితోను । సాంఖ్యమెరుగకున్న స్థానమెట్లె
రుగుదురు॥శర॥47॥

గీ॥ స్థానములులేవనిన సభ్యులుమెత్తురా । ననువుగాస్థాన
ములు తనువునన్న । తనువుశోధింపక తానెట్లుబ్రం
హ్మమా॥శర॥48॥

గీ॥ వేదములకందనిది వేకరహస్యంబిది । గురుడుదెల్పవ
లెను కూర్మితోను । గురునిశోధించియూ గురుసూటి
గనవలె॥శర॥49॥

గీ॥ దశమనేస్థానంబు దానదెలియకపోతె । యేకాదశ
స్థానమెట్లుదెలుసు యేకాదశంబని । యెరుగుదురిల
లోన॥శర॥50॥

గీ॥ ద్వాదశస్థానంబు దారిదెలిశినయపుడె । పావనుండై
దౌష్ట పరముగాంచు । పరముగన్నవాడె పరమాత్ము
డౌనయా॥శర॥51॥

గీ॥ షన్నింశుస్థానములు ప్రావృగా నెరిగిన । షుంశివుసని
నేను శరణుజేతు । నట్లుదెలియకనున్న నగుమునుబు
ధుల యూ॥శర॥52॥

గీ॥ హంసబ్రహ్మంబనియు నంమురుకొందగూ । హంస
బ్రహ్మంబైతె హింసతేల । హంసనుబంధించు నత
నినేమనవచ్చు॥శర॥53॥

గీ॥ హంసబ్రహ్మముగాను నదిప్రాణగాలని । నరయున
ట్టిబుధుల నగుసురిలలో । గానట్టిబుధుల ఘనసము
గాజూచదర॥శర॥54॥

గీ॥ చలనంబుగలహంస చలగబ్రహ్మంబగున । చలనము
డుగుహంస జందవలయు । నట్టిహంసనెరుగ నతడె
పోబ్రహ్మంబు॥శర॥55॥

గీ॥ పాలునీరుగల్పి పాత్రలోనుంచగా । పాలుదాగినీరు
గోలుకుండు నేర్పుగలదిహంస । నా[illegible]॥
।శర॥56॥

గీ॥ మాయ బ్రహ్మము రెండు మలయుచునుండగా।
మాయనుదలి బ్రహ్మ మెరుగవలెను। పరమహం
సుడుగాని పరికింపజీవుడా॥శర॥57॥

గీ॥ ప్రజ్ఞ బ్రహ్మమనుచు బలుకుచున్న విశ్రుతులు। ప్రజ్ఞ
యనగదాని సాజ్ఞ దెలియ। ప్రజ్ఞసాజ్ఞలు రెండు పరి
కింప బ్రహ్మమా॥శర॥58॥

గీ॥ ప్రజ్ఞయైనది స్థైదు సాజ్ఞలుగానుండె। నందు ప్రజ్ఞసా
జ్ఞనను వెరుంగ। యెరుక మరపులులేని నిరుపమ ప్రజ్ఞ
యూ॥శర॥59॥

గీ॥ అహము బ్రహ్మంబనుచు యరచుచున్న విశ్రుతులు।
అహము బ్రహ్మమనుట నదియు నిజమే। అహము
మూడై యుండెనే యహము దెలియుడీ॥శర॥60॥

గీ॥ తత్వమసియనిబల్కె తాత్పర్య మెఱుగండి। తత్వము
ల్ మూడందు తనువునందు। మూడుతత్వములకు
మూలమై యున్నదీ॥శర॥61॥

గీ॥ అయమాత్మ బ్రహ్మమని యాగమంబులు బల్క । ఆత్మ బ్రహ్మమనుట నదియు నిజమే । బ్రహ్మమైన యాత్మ బల్కుటలేదయా॥శర॥౬2॥

గీ॥ పలుకుయంతవరకు బలికిన బ్రహ్మంబు । కాదుకాదు కాదు కాదు వినుడీ । పలుకు శూన్యంబైన భావమే బ్రహ్మంబు॥శర॥౬3॥

గీ॥ ముట్టువలనబుట్టి ముట్టువలన బెరిగె । ముట్టు దేహము గాదె మురయనేల । ముట్టుయంటుయనుచు మోసపోకండయా॥శర॥౬4॥

గీ॥ ముట్టు జగత్తికి మొదటి మూలమైయున్నది । ముట్టులేక జగము పుట్టబోదు । ముట్టుగుట్టు దెలియ మోహంబు విడునయా॥శర॥౬5॥

గీ॥ సోహమనెహంసను సొంపుగాబంధించి । కనులు చెవులు రెండు గదియమూసి । తనువు లేవనెత్తి తపసులమందురు॥శర॥౬౬॥

గీ॥ ఒనరుగాగూర్చుండి యొకతెల్లనిక్కించి । కనులుమూ
రుమూసి ఘట్టిగాను । నిజముదెలియలేక నిదిసమా
దంమురు॥శర॥67॥

గీ॥ మేవంకజూచినఁ నావంకతానుగా । భావించుచే
మహా బయలుసుమ్ము । నట్టిభావముగల్గ నదినిర్వికల్పంబు॥శర॥౬౮॥

గీ॥ భజియింపువేళలఁ భోగింపువేళలఁ । భజియింపు
వేళలఁ భావమునను । తన్నుయేమరకున్న తగుసమా
ధానయూ॥శర॥౬౯॥

గీ॥ బయలుయనగవేరె బయలునెచటనుండె । భావమం
దుబయలు ప్రబలుచుండె । నట్టిబయలుదెలియ న
తడెపో బ్రహ్మంబు॥శర॥70॥

గీ॥ బయలులోబయలునిర్బయలనుచు । బలికెదరుబ
యలుదెలియలేక । భ్రష్టులైరి పలుకుతెఘకుసూన్య
భావమేబయలయా॥శర॥71॥

సీ॥ బయలుయనగ తాను బ్రహ్మమనగ తాను । తానుక
న్నవేరె తానుగలడె । తానుదాన్తయున్న తత్వంబు
తెలియు సీ॥శర॥72॥

సీ॥ మూటికైపైనబల్కె చోటుయక్కడలేదో । చాటుచేలి
యుండమూ ప్రజ్ఞచాత । ప్రజ్ఞవలనజగతి దగ్ధమైపో
నయా॥శర॥73॥

సీ॥ తనలోననలుగురుని తాగట్టివేసితే । తత్వమెరుగుసా
క్షి తానెరుగును । సాక్షితానైయున్న సర్వజ్ఞుడౌన
యా॥శర॥74॥

సీ॥ పంచాక్షరములచే పంచభూతములామె । పంచభూ
తంబుల బారదోలి । మంచిమార్గముగనిన మానవుం
డతడె సుమా॥శర॥75॥

సీ॥ ఓంనమశ్శివయని పఠియింపగానేల । మంత్రార్థమె
రుగండి మనుజులార । అర్థమెరుగకున్న వెర్రిమైపోదు
రు శర॥7౩॥

గీ॥ ఆరక్షరంబులను యరయువలెతెనువ్వసదా । అనిసితరచి
తనువు మరచవలయు । మరచినేనియతను మలహారు
ణానమూ॥శర॥77॥

గీ॥ తనువుపురమటకునే దాటిదెల్పెదవినుడి । తనువును
న్నాగ్గురుని తలలుమ్రించె । క్రమముగురునివలన ।
ఘట్టిగా దెలియుడీ॥శర॥78॥

గీ॥ చిన్నాదముచిద్బిందు చిత్కళారూపంబు । దెలిసిమరువ
నతని దేవుడంద్రు । గాననట్లు దెలియ ఘనమైనయో
గంబు॥శర॥79॥

గీ॥ నాదమనగమొరుక నయమొప్పబిందువు । బుద్ధియుం
ద్రుబుధులు సిద్ధముగను । చిత్కళయనగను చిన్మా
యానందంబు॥శర॥80॥

గీ॥ నట్లు దెలియకున్న నదియెయజ్ఞానంబు । నట్లు దెలియ
కున్న నదియెజగము । జగముయనగమరియు జన్మం
బుగాదకో॥శర॥81॥

గీ॥ తనభ్రాంతిచేగదా తాఁ్రిమసర్వంబాయె। తనభ్రాంతి
చేగదా తనువుగల్గె। గానభ్రాంతులుమగ గలుగను
జన్మంబు॥శర॥౬2॥

గీ॥ ఖండాలుఖండాలు ఖండాలుమంమరు। ఖండాలుకైన
రనిన జప్పలేరు। జెప్పనేరనతని ఖండాలుమనవచ్చు
॥శర॥83॥

గీ॥ ఖండాలుమనగను చలజీవుమగాదె। ఖండాలుమనగి
ను జగతిమనసు। గానమనసువిడువ జ్ఞానంబుగల్గునూ
॥శర॥84॥

గీ॥ అజ్ఞానమనగను నదియుఖండాలమె। తామసముఖం
డాలి దలచిచూడ। నట్టితామసంబు నిష్టచేవిడరయూ
॥శర॥85॥

గీ॥ అజ్ఞానమంతయును సుజ్ఞానమునవీడును। గురుసేవ
లజ్ఞాన మరయయవలయు। గురుశేవజేసినట్ల గురుమ
దయనుబొ్రిదు॥శర॥86॥

సీ॥ జీవుడనగఁదాని దేవుడంచనుభువిని । జీవుడెచటనైన
దేవుడగును । దేవునిగనుగొన్న జీవుడు లేడయా
॥శర॥ 87॥

సీ॥ శక్కరయంతమంచి గుణముగలదైనను । శక్కరరూప
ముబోయి గోవుయగునే । నట్లుజీవుడుబంధ్రిహ్మ మె
ప్లానగరంలోన॥శర॥ 88॥

సీ॥ శక్కరరూపముబోవ గోవురూపంబగును । జీవరూప
ముబోవ దేవుడగును । పాముదూపముబోవ పాము
త్రాడైనట్లు ॥శర॥ 89॥

సీ॥ మాయమాయందురు మహిలోనజనులెల్ల । గాన
మాయరూపు గానలేరు । భ్రాంతిగన్నరూపు పరి
కింపలేనయా॥శర॥ 90॥

సీ॥ మానసుమునసంచురు మనుజులుధరలోన । మనసుమ
ర్మంబుతా మరయలేరు । మర్మమెరుగనతని ఖర్మం
బుబోనయా॥శర॥ 91॥

గీ॥ మనసుమాయవకటి యనుచు పెద్దలుబల్కె । మాయమనసువకటి జేయతగును । మనసుకున్నపాపంబు మరిసంశయంబయా శర॥92॥

గీ॥ యొరుకయొరుకంగను యొరుకనేమెరిగెదరు । యొరుక బుట్టుతావు నెరుగవలయు । తావునెరిగినవారు తా ముపోబ్రాహ్మణులు శర॥93॥

గీ॥ యొరుకనెరుగనేర రెంతవారైనను । యొరుక నెరిగినేని యిలను యోగి । యొరుకమరపులు రెండు నెరిగింది నెరుకయా శర॥94॥

గీ॥ యొరుకయనగ తెలివి యేకాంతవాసంబు । నెరుకనూహాజ్ఞప్తి నెరుగవలయు । జ్ఞప్తినెరిగెనేని లిప్తలో బ్రింహ్మమౌ॥శర॥95॥

గీ॥ యొరుక చేపుణ్యంబు నెరుక చేపాపంబు । నెరుక చేస్వర్గంబు నెరుగవలయు యొరుకభోగంబెరుగు । సరసుమా ముముక్షుడౌ॥శర॥96॥

గీ॥ అష్టదళపద్మంబు ననువుగా దెలియుచు । నిష్టచేతను మీారు నష్టపడక । కష్టమనక జూడ ఘనశివయోగి యౌ॥శర॥97॥

గీ॥ అష్టదళపద్మంబు నారింటిపైనుండె । ఘనసిఖరము నన సమీాపముగను । నందునిలచియున్న పతముపరశివుడయా॥శర॥98॥

గీ॥ యేకాక్షరంబునం దేకమైయున్నట్టి । పంచి దానిమీారు తాకవలయు । తాకిననంతలో తత్వంబుదానౌను॥శర॥99॥

గీ॥ పాకియనంగను పరగనజ్ఞానంబు । పాకియనంగను ప్రకృతిగాన । ప్రకృతినివిడనాడ పరశివునియుదరు ॥ శర॥100॥

గీ॥ స్థూలదేహామునకు సొరదిజాగ్రదవస్త । సూక్ష్మదేహామునకు స్వప్నవస్త । కారణదేహామునకు ఘనసుషుప్త్యవస్త॥శర॥101॥

గీ॥ మూడుదేహంబులకు మూడవస్థలుగల్గె । మూడుగ
డచిమూటి నిడువవలయు । సారమెరుగుమహా కా
రణుండగునయా॥శర॥102॥

గీ॥ భక్తిగల్గినగాని భాగ్యంబుగలుగదు । శక్తిగల్గినగాని
జాయలేదు । భక్తిశక్తులురెండు ముక్తికిమూలంబు॥
శర॥103॥

గీ॥ శక్తిభక్తియుక్తి శిష్యునకుండినా । రక్తిగల్గితనువి ర
క్తుడగును । ముక్తిబొందునుగాని మోసపోడతండు॥
శర॥104॥

గీ॥ బ్రంహ్మవేత్తలనుంచు ప్రబలులై దిరిగెదరు । బ్రం
హ్మమెరుగలేరు భావమందు । పలుకబ్రంహ్మమెగాని
పనవేమిలేదయ॥శర॥105॥

గీ॥ పెద్దయనగవయసు పెద్దతనముగాదు । పెద్దయనగప
ల్కు పెద్దగాదు । తత్వమెరుగునతడు తాముపో పెద్ద
యా. శర॥106॥

గీ॥ సూటిగనొకకీటకము మీటిభ్రమరంబగును । భ్రమరం
బుకీటకం బరయుగాదు । నట్లుగానజ్ఞాని కెట్లుజన్మ
ముగల్గు॥శర॥107॥

గీ॥ పొలుపుగాపురుషుండు పొలతివేసమువేసి । సొంపు
గావిరహాగ్ని సొక్కుచున్న । నట్లజ్ఞానిదిరుగు నవని
లోవినరయా॥శర॥108॥

గీ॥ పరపురుషునిఁగలియ పడతిమనంబుంచి । సరవితో
గృహపనుల్ సలుపుచుండు । నట్లజ్ఞానిమనసు నర
యుపరతత్వంబు॥శర॥109॥

గీ॥ సకలపనులుజూచి సంతసింపుచునుండు । సకలమైన
పనులు సలుపుచుండు । గానజ్ఞానిమనసు గాంచుట
దుర్లభం॥శర॥110॥

గీ॥ తెలివియనగనాదు తెలివియనగబిందు । తెలివియన
గకళయు కేటగాదు । తెలివి తెలివి తెలివి తెలిసింది తె
లివయా॥శర॥111॥

సీ॥ గురుని శేవించియూ గురుపాదతీర్థంబు। గురుప్రసాద
మునిూరు గ్రోలవలయు। నట్లు గ్రోలకనున్న నడవి
పాలగుదురు॥శర॥112॥

సీ॥ ప్రత్యగాత్మయనగ ప్రజ్ఞయనంగను। కూటస్థుడని
మూడు గూడియొకటి। యొకటిగనంగొని న యో
గియంగురుబుధులు॥శర॥113॥

సీ॥ ఒకటినున్న జూచితె యొనరంగ యోగియూ। యొకటి
నున్న జూచితె వికలముడుగు। నొకటినున్న జూచితె సక
లంబుతానగును॥శర॥114॥

సీ॥ నాలుగారును విడువ నదియునుజ్ఞానంబు। నాలుగా
ర్లువిడువ నదియె సాక్షి। నాలుగారుగలుప నది బ్రం
హ్మంస్థానంబు॥శర॥115॥

సీ॥ రెంటినిడువగాని కొంబెచేష్టలుబోను। రెంటినిడువ
గాని జంటబోను। రెంటినిడువగాని పంటపాడైపో
ను॥శర॥116॥

గీ॥ తనువునుశోషించి తలపులువీడించి। తనుజేంద్రియ
ములెల్ల తగలబెట్టి। తానుతానైయున్న తత్వంబుగా
నవలెను॥శర॥117॥

గీ॥ తనువందురహస్యంబు తత్వంబుదెలియుటకు। తారక
సాంఖ్యముల్ సారమెరుగు। సాంఖ్యసారముదెలియ
సంకెళ్లువిడునయా॥శర॥118॥

గీ॥ శతకంబుయిదిదశ శతవత్సరంబులు। వృద్ధిపొందగల
దు సిద్ధమనుచు। బసవుడానతిచ్చి భవములుదొల
గించె॥శర॥119॥

గీ॥ యిలతెనాలియందు వెలశినగణపతి। సన్నిధిశతకం
బు సమర్పించి। సరగునశరణాసగె ధరకుమార
స్వామి॥శర॥120॥

గీ॥ వసుధయీశతకంబు వాసిజదివినవిన్న। పాతకములు
బోయి పరముగల్గు। భక్తిగలుగజేసి బసవడుపర
మొసగు శరణుజేతువీర శైవులార॥121॥

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సంపూర్ణము.

తత్వకీర్తనలు.

ఆనందభైరవి రాగము--అటతాళము.

ఆటగదరాబొమ్మా।లాటగదరా । యిదిమాయ
బొమ్మా।లాటగదరాబొమ్మా । లాటగదరా।సుజ్ఞానుల
కుయిది ॥ఆట॥ ఆటగదయిదితోలుబొమ్మా । లాటయని
త్రా । బాటదెలసీ.కోటిరవితేజంబునొంది । దాటిమేటి
చిదాత్మయోగుల ॥కాట॥2॥ నీటుగాప్రణవంబులోపల
నాటుకున్నా । చోటుదెలసీ । వాటముగశబ్దంటుదాటి ।
మూటిపైనటిచుంచుయోగుల ॥కాట॥3॥ బూటకంబని
లోకమంతయు।పాటిశాయకనున్నసాదులు । దీటుగానా
రిటగడచీకోటమెక్కిన । కోడెగాండ్లకు ॥ఆట॥4॥ కంటి
మింటినంటియంటక । వంటిగావెలిగేటినీల । కంఠయుల
మందయ్యగురువుల।జంటబాయకనున్నవారల ॥కాట॥5॥
కాటుకాపతునాలసంమన । మేటిసంన్నాబిలములోనక ।
వాటమున్నదిదెలసితెరచే।సూటిగనెపిడియాలకొమరున॥
॥కాట॥6॥

ఆరభిరాగము--అటతాళము.

యేమిజెశేదెమానసా । యికనీగతికి । యేమనం
దునేమానస । ఓహెూ మనసా ॥యేమి॥1॥ యేమిజెశేదె
మనసా । యంతజెప్పిక వినవదేమి । రంతుచేష్టాలుడిగిని
ర్మల । రాహస్యపదవీజేరకుంటివి ॥యేమి॥2॥ కందిగింజా
వంటిగుణము । కాల్చివిసరిపప్పుజేసి । యిందుజేయసా
దులనుతా । మందిరముబిలువంపబంపెను । యిందుధ
రునీ । పొందుగూడావె ॥ఒహో॥3॥ పోట్టక్రొవ్విదివరకునీవు ।
మిట్టిమిట్టిపడుచునుంటివి । రట్టుజాయకనిన్నుభక్తులు ।
పట్టికట్టికొట్టదలచిరి । వట్టిమాటలుగావువినుము॥ఓహో॥4॥
తప్పువొప్పులురెండుదెలుపక । ముప్పదీతిప్పలుబెట్టిన ।
తప్పుడుముండనుచునిన్ను । చెప్పుదీసుకకొట్టెదరుయిక ।
చప్పుడులేకుండతర్లూమూ ॥వ్రొవ్రొ॥5॥ చక్కగావిడియా
లకొమరుడు । మక్కువతోయలమందగురువుల । పక్క
జేరెనుపరముకొరకు । టక్కుపిక్కులమాటజప్పకు । తో
క్కినినుఖండలుగగోతురు వ్రొవ్రొమనసా॥యె॥6॥

ఆనందభైరవిరాగము--అటతాళము.

శరణుశరణుబసవయ్యా । నన్ను । దరిజేర్చుటకు యికధీరవునీవయ్యా । శరణార్థియనుకొంచాలయ్యా । మం మ్ముకరుణించిబ్రోచేటి । బిరుదుగలదయ్యా ॥శర॥1॥ పతి తాపావనుఁడావనినిన్నూ ।నా। మదియందునేజెద । మరు వాకనన్నూ । సతతామురక్షించుమున్నూ । ఉమా । పతిన్గైభక్తులాను । ఫలమిస్తిరిలనూ॥శర॥2॥ ఆరుస్థానము లందునీవు । చూడ । వేరులేకంతారంతరమందున్నావూ। మేరుశిఖరమునీతావు । అందు । జేరెవారలకునం । సార మియ్యావూ ॥శర॥3॥ దుష్టిద్రష్టకుకనపడవు । నీవు । ద్ర ష్టాలోద్రష్టచె । దగలకున్నావూ । నిష్టచెదెలసిననీవు । నాలో । కష్టాములేకానె । గలయుచున్నావూ ॥శర॥4॥ నాదుబిందుకళలందు । వాటి । పొందిపొందనిచోట । శైలైనసందూ । నందివాహనుఁడనాయందు । సందుసం దులేకనునిండా । ఖండామైయుండూ ॥శర॥5॥ యిష్టా

లింగరూపైనీవు । నిండి । అష్టాదళపద్మము॥ యాడుచు
న్నావూ । బ్రహ్మాజనులకుకనపడవు । యిది । స్పష్టాము
నిదెల్పెయలమందయ్యగురువూ ॥శర॥6॥ వరశ్రీ తెనాలి
యందుండు । విఘ్నే । శ్వరాలయమందు । వెలువాక
యుండూ । పరమహంసరూపునుండు । భక్తవరుడు శ్రీ
విడియాల । వసుధకుమరుండూ ॥శర॥7॥

సాదనామక్రియరాగము--ఆదితాళము.

బకారసకార । వకారంబులను । భావమంచుప
ఠియించూ । బసవత్రయమను । నామమంత్రమే । భ
వములెల్ల । బడద్రుంచు ॥బ॥1॥ అడుమాత్రయముక ।
నాదిమూర్తివని । యాత్మయందుస్తుతియించూ । ఆది
నుంచినిపుజేశినమష్ట । ర్థంబులన్ని । తె ద్రుంచూ॥
॥బ॥2॥ నవలింగములకు । నాధారుడవని । నవముఖరూ
పుడటంచు । సవినయముగద్దా । దళభావముగని । సాం
బశివునిపూజించు ॥బ॥3॥ అవనిలోనరుదై । పుట్టినందు

లక । నాదిదేవునర్చించు । శివుడెదైవమటంచునుజగతి
లో ! జయభేరినివేయించూ ॥బ॥4॥ నందివాహనుని
నాదరూపుడని । వందనములుగావించు । నందియమ్ము
లువిడి । పొందుగశివపద । సరశిజములు శేవించూ॥బ॥5॥
నీలకంఠయులమందయ్యగురుడు । నిత్యుండనిశరణంచు।పా
లపడినవిడి । యాలకొమరుడు । భక్తికొలది । భజి
యించూ ॥బశా॥6॥

ఆనందభైరవిరాగము--అటతాళము.

రానయూ । దయరాదేమయూ । శంభోశంకర॥
॥రా॥ రావయూనేనెంతవేడిన । దేమయూకరుణించిబ్రోవ
వు । కావలున్నార్గురునిగెల్చే । భావమేదొదెల్పుమంటి॥
॥రా॥ భక్తులోసిపాదపద్మము । శెక్తికొలదిపూజజేతు ।
భుక్తిముక్తులివ్వసర్వా । శక్తియుగల్గినశంకర ॥రా॥ ఫా
లలోచననేమనేనీ । పాలబడితిజాలమేల । కాలునిగెల్చే
టివిధము । కీలుదెలుపామంటినాయన ॥రా॥ యింమశే

ఖరదెంపముననే । వందనంబులుజేయుచుంటి । సందియ
ములెడబాపినిత్యా । నందమేదొదెల్పిగావ ॥రా॥ నిన్ను
నమ్మియుంటిని నీ । కన్నదైవములేదటంచు । పన్న
గేంద్రభూషణుడనా । విన్నపంబాలింపుమంటి ॥రా॥ విరి
విగాశ్రీనీలకంఠా । గురుశుయలనుందయస్వాముల । జే
రిగొల్వకుమారస్వామికి దారిజూపవేమిటింక్రి ॥రావయా॥

మంగళహారతి.

నాదనామక్రియరాగము--ఆదితాళము.

జీవా । మంగాళమానరా । శ్రీసద్గురుమూర్తికి
॥జీ॥ జీవనీవుగురుశేవజేశితె । పావనమైబల్ । పరమనెం
దదవు ॥జీ॥ నాగుబింమకళ । లందిపొందియా । సందుదె
లసినా । డెందముతోనూ ॥జీ॥ ఆరుమూటిపై । య్యా
నందముగల । తారకయోగము । సారముదెలసీ ॥జీ॥
నీలకంఠశ్రీ । యల్లనుందగురు । పాలబడితెబల్ । మే
లుగలుగునిక ॥గీ॥ బసవద్వాదసి । భావముదెలసిన । భ
క్తుడుకొమకునిశ క్తిగనుంగొని ॥జీవా॥

మంగళహారతి.

ఆనందభైరవిరాగము--అటతాళము.

హారతీ । కర్పూరారతీ । మద్గురుస్వామికి ॥హా॥ హారతి శ్రీచంద్రశేఖర । హారతీభక్తాగ్రగణ్య । హారతీభవ బంధనాశన । మారహరణామమ్ము బ్రోవుము ॥హా॥ పంచభూతములెల్ల డంచి । మెంచిపంచి । పారవేసి । అంచనెక్కియాటలాడె। మంచిమార్గము। మాకు దెల్పుము ॥హా॥ మూడునారిట । ముప్పదారిట ॥ మేడపైబల్ । జోడుగూడె । జాడదెల్పుమమ్ము దయతో । నాడునేడనరాకబసవా ॥హా॥ మూలమేదో దెల్పుమనిసీ । పాలబడెవిడి । యాలకోమరున । కాలుగెల్చె । కీలుదెలిపిన నీలకంఠెల మందగురునకు ॥హారతీ॥

గీ॥ జగతిచుండూరివంశాబ్ధి చంద్రుడైయ్యు ।
కోటయాఖ్యునిపుత్రుడై కొమరుమిగుల ।
వెంకటప్పయ్యసద్గుణ వేదియగుచు ।
సచ్చుగూర్చెంచెధాత్రుత్వ మచ్చుపడగా ॥